

„Jak to myslíš, zasekly?“ nechápala Anna. Zkusila vzít za kliku, ale dveře držely, jako by byly zamčené. Ať s klikou lomcovala, jak chtěla, dveře se ani nehnyly.

„Co se mohlo stát?“ divila se Elsa. „Díky promazání by naopak měly chodit mnohem snadněji!“

Anna zvedla ze země Olafovu olejničku. Kov byl starý a místy zprohýbaný. Popisek už byl téměř nečitelný. Přesto ho Anna nakonec dokázala rozluštit.

„Le-pi-dlo!“ slabikovala! „Ale Olafe, to není olej! Ty jsi přinesl lepidlo!“

„Jejda!“ zašklebil se Olaf. „To jsem tedy nechtěl!“

Teď už bylo všem jasné, proč dveře nejdou otevřít. Zůstali uvězněni v knihovně. Jen oni tři a tisíce zaprášených knih!